

7 gode grunner:

**STEM
NEI!**

»Ja til EF» aksjonens politiske plattform

EEC-motstandernes svar

»Ja til EF»-aksjonen:

VED Å SI JA TIL EF

1 gir du Norge rett til å delta i utformingen av det nye Europa, og videreutvikle samarbeidet med de land vi allerede er nær knyttet til.

2 sikres arbeidsplassene – også for våre sjøfolk. Bare ved medlemskap vil norske produkter være sikret like konkurransevilkår i det utvidede EF, som avtar 60 % av vår eksport og 60 % av våre skipsfartstjenester.

3 kan vi produsere ferdigvarer av de råvarer vi i dag eksporterer ubearbeidet. Dette sikrer sysselsettingen i distriktene og gir nye og mer varierte arbeidsplasser.

HVORFOR STEMME NEI?

1 Da er du med på å hindre at norske lover blir satt til side for Brussel-kommisjonens diktat. EEC-medlemskap betyr endring av konsesjonslovene og tilpasning av rentelovgivning til EEC-nivå. Bratteli og Willoch snakker om «en utstrakt hånd». Klørne tilhører Krupp og Strauss. EEC er ikke folkenes felleskap, men betyr tvert om utrygghet for folket.

2 Da sier du nei til frie kapitalbevegelser og fri etableringsrett. Det er å si nei til at tyske, franske og britiske gigantbanker skal overta kontrollen over norske arbeidsplasser. Slik kontroll vil bety nedleggelse og ruin for de små. Utenfor EEC kan vi hindre en slik utvikling, innenfor EEC vil vi fraskrive oss midlene til å gjøre det. EEC-tilhengerne skremmer med tollsranker om vi blir stående utenfor! (Vi har stått utenfor siden 1957 – og klart oss.) Tollsrankene til et utvidet EEC vil utgjøre 55 millioner kroner pr. år i en 10 års periode. Til sammenligning: Eksportindustrien betaler årlig 12-1400 millioner i avgifter til staten.

3 Da kan vi hindre at EEC-selskaper skaffer seg kontrollen over våre oljeressurser og mineraler. EEC-landene trenger våre råvarer – derfor ivrer de på å få oss med. EEC vil bety slutt på subsidiert kraft til aluminiumindustrien. Det er en fare for arbeidsplassene – i distriktene.

4 kan vi få større økonomiske ressurser til rådighet. Dermed kan vi bedre de enkelte menneskers sosiale forhold og skaffe midler til viktige utbyggingsoppgaver vårt samfunn står overfor, som f.eks. veier, sykehus, skoler, daginstitusjoner osv.

5 styrker vi grunnnæringene. Jordbrukerne får fortsatt en garantert inntekt. Fiskerne og skogbrukerne øker sine inntektsmuligheter betydelig.

6 kan våre synspunkter og interesser fremmes med større vekt i internasjonale organisasjoner. Dermed får vi selv innflytelse på

4 Da kan vi beholde nasjonal kontroll med bruken av ressursene. Større økonomisk vekst i EEC? Det er utelukkende påstander fra regjeringens side. EEC-kommisjonen spør tvert imot redusert vekst, økt arbeidsløshet og kraftig prisstigning kommende år. Og – «vekst» for hvem? Hva med 30 % husleieøkning? Hva med sosiale og psykiske lidelser som følge av at folk stues sammen i storbyene, på tvers av landegrensene? I EEC skal vi få overskudd til å løse alle problemer. . . . Ved å føre en politikk som bare virker til å forsterke problemene?

5 Da kan vi hindre at Mansholtplanen blir virkelighet også i Norge. Den innebærer at dagens 9,5 millioner bønder skal reduseres til det halve (siste 10 år gikk bondebefolkningen ned med 40 % i EEC-landene), at jordbruksarealet skal ned med 50 millioner mål og at det etter 1980 bare skal finnes bruk på over 800 mål. Nærmere 1/3 av norske arbeidsplasser er i tilknytning til jordbruk og skogbruk. Hvert eneste nedlagt gardsbruk er en fare for disse arbeidsplassene. Norge har ikke fått løfte om fortsatt bruk av prissubsidier på melk, men er prisgitt Kommisjonens nåde. For fiskeriene er 12 miles grensa i fare etter 1982. Rovdrift på den begrensede fiskebestanden er en total trusel mot hele kystbefolkningens livsgrunnlag. Er det noen tilfeldighet at **Knut Hoem** gikk som fiskeriminister og i dag er **aktiv EEC-motstander**?

6 Da tar vi konsekvensen av innrømmelsen fra presidenten i EEC-kommisjonen, Sicco Mansholt: I EEC har monopolene alt å si, fagbevegelsen ingenting. . . . Vi får innflytelse? Er Norge og Storbritannia enig f.eks. om utvidelse av fiskerigrensen – så blir den utvidet, uansett om vi er med i EEC

beslutninger som i alle tilfelle får avgjørende betydning for vårt samfunn.

7 blir vi med i det europeiske samarbeid for å løse en rekke av de store problemene vi og kommende generasjoner stilles overfor, som hjelp til u-land, rovdrift av jordens ressurser og forurensningene.

eller ikke. Er det derimot uenighet, vil vi innen EEC ha fraskrevet oss mulighetene til å sette makt bak våre krav. Den monetære unionen er første steget mot en *forbundsstat*. I 1980 har vi kanskje EEC-soldater, sier Willy Brandt. I dette selskapet vil Norge utgjøre 1,7 % av befolkningen og stå for 1,8 % av produksjonen. Hva slags innflytelse er det Willoch og Bratteli egentlig snakker om?

7 Da nekter vi å underlegge oss gamle stormakter som er ute etter å vinne tilbake sine tapte kolonier. (Det franske finansmagasinet *Entreprise*: Om noen år vil man «ikke snakke om et Europa på 10 eller 15, snarere om et Europa på 60».) Kan afro-asiatiske land konkurrere på like fot med Vest-Tyskland? Forurensningsfaren og støtte til de fattige lands kamp? Kan vi løse disse problemene ved å underkaste oss en ny maktblokk, hvor profittjakt og rovdrift på mennesker og naturressurser er den eneste ledesnor?

Skal Norge fritt kunne føre sin politikk — selv om den går på tvers av stormaktsinteresse? Skal folket — ikke monopolene og byråkratene i Brussel — avgjøre vår framtid? Da må vi slå vakt om norsk sjølstendighet og handlefrihet.

Stem NEI 24. — 25. september!

Jeg ønsker å bli medlem av Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid og har sendt til postgiro 20 88 77, kr. 10,- (skoleungdom og pensjonister, kr. 2,-) Postboks 3829, Ullevål, Oslo 8. Tlf. 46 19 80.

NAVN.....

ADRESSE.....

POSTSTED:..... TELEFON.....

Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid, Boks 3829 Ullevål Hageby, Oslo 8. Postgiro 20.88.77. Telefon 46.19.80, linje 63 (kl.16 - 19).